

Inleiding

Vorig jaar rond ditzelfde tijdstip stond onze gemeente er bestuurlijk en financieel gezien anders voor dan nu. Middenin een bestuurscrisis met een waarnemend burgemeester ter vervanging van een afgetreden waarnemend burgemeester en een vacature door een afgetreden wethouder. Daarnaast was er de verbijstering over het DHV-rapport waardoor een verlies van 15 tot 23 miljoen euro ons boven het hoofd hing met grote gevolgen voor onze reservepositie.

We zijn nu een jaar verder. Een jaar van herstel en opbouw. Een nieuwe burgemeester is aangetreden die wat ons betreft tot tevredenheid functioneert. En voor zover wij horen, denken de meeste inwoners dat net zo over. Een nieuwe wethouder Ruimtelijke Ordening is aangetreden en, zonder zijn voorganger tekort te willen doen, ook hij heeft laten zien slagvaardig te functioneren. Kortom we zijn trots op dit college dat goed functioneert en soms zelfs complimenten van de oppositie krijgt.

Wat de financiën betreft: we zijn er nog niet, maar met deze begroting schijnt er wel wat licht door de tunnel naar de toekomst. Dachten we bij de voorjaarsnota nog dat we in 2013 met een verlies van 1,8 miljoen euro rekening moesten houden, maar door het positieve nieuws over de algemene uitkering vanuit het rijk (een meevaller van bijna 9 ton) werd het overbruggen van het tekort naar een begroting in evenwicht, een reële uitdaging. De voorliggende begroting 2013 sluit met een positief saldo en dat is wat ons betreft een groot compliment voor college en ambtelijke organisatie waard. En niet alleen hen, maar ook al die maatschappelijke organisaties die hebben meegedaan tijdens de besprekingen de afgelopen zomer over hoe we effectiever en efficiënter met ons gemeenschapsgeld om kunnen gaan. Veel gedane suggesties zijn naar onze mening de moeite waard om nader onderzocht te worden. We spreken dan ook van harte de wens uit, dat de provincie deze begroting ook als deugdelijk beoordeelt, zodat we vanaf 1 januari aanstaande vrij zijn van het provinciaal preventief toezicht waarmee we ook weer een stuk financiële zelfstandigheid terugkrijgen.

Veiligheid en handhaving

Vorig jaar hebben wij in de algemene beschouwingen onze zorg uitgesproken over de wisseling van wijkagenten, de bezetting van de politiepost en de zichtbaarheid van de politie. Inmiddels zijn we de wijkagent Jeugd kwijtgeraakt en is deze vacature nog steeds niet ingevuld, is er een vacature voor een wijkagent in Abcoude en wordt het aantal politieursurveillanten teruggebracht.

Een ontwikkeling die ons wel zorgen baart omdat die haaks staat op de doelstelling om de politie meer zichtbaar te laten zijn. Hier zien we één van de pijnlijke gevolgen van de noodzaak tot bezuinigen. We rekenen er wel op dat het college met de korpsleiding goede afspraken blijft maken over een adequate inzet, hoge zichtbaarheid en vooral het snel reageren op signalen vanuit de bevolking. Door onze eigendommen goed te beveiligen, alert te zijn op wat in onze woon- en leefomgeving plaatsvindt en dat ook bij de politie te melden kan, bij adequaat reageren door de politie, toch een goed veiligheidsniveau gehandhaafd blijven.

De inzet van Burgernet en het succes waar het gaat om het aantal deelnemers is daar een bewijs van. Gelukkig is Burgernet sinds kort kennelijk ook weer in staat om meldingen per SMS rond te sturen. Wij hebben dat geruime tijd gemist, dus daar hoeven we nu gelukkig geen punt van te maken. Laat onverlet, dat Burgernet ook andere vormen van communicatie (en social media zoals WhatsApp en Facebook) zou kunnen gebruiken.

Bijzondere aandacht vragen wij voor het handhaven van de nieuwe Drank- en Horecawet. Vanaf 1 januari 2013 heeft Nederland te maken met een wijziging hiervan. De nieuwe wet bepaalt dat gemeenten de

verantwoordelijkheid krijgen voor het toezicht op deze wet in plaats van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA). Met de nieuwe wet kunnen gemeenten prijsacties voor alcohol gedeeltelijk verbieden, leeftijdsgebonden toelatingstijden in de horeca invoeren en supermarkten, die drank blijven verkopen aan minderjarigen, tijdelijk droogleggen.

Alcoholconsumptie is ook in onze gemeente nog steeds een probleem en daarom doen wij een beroep op het college om deze nieuwe taak in het nieuwe handhavingsbeleid een hoge prioriteit te geven en ingrijpende maatregelen niet te schuwen als verkopende partijen hun verantwoordelijkheid niet nemen. De resultaten uit het Mysterieshop-onderzoek van de GGD van afgelopen voorjaar geeft die noodzaak ook aan. Uit de factsheet van dat onderzoek blijkt dat in 80% van de gevallen in onze gemeente de regels niet worden nageleefd.

Ook de handhaving bij evenementen (zoals bijvoorbeeld de zogenaamde schuurfeesten) moet daarin nadrukkelijk een plek krijgen, met name waar het gaat om het verstrekken van alcohol aan jongeren onder de 18 jaar.

Om dit beleid inhoud te geven, zal een drank- en horecaverordening opgesteld moeten worden. Naast de VNG heeft ook het Nederlands Instituut voor Alcoholbeleid STAP een modelverordening opgesteld. De VNG heeft met de projectgroep van STAP hier wel contact over gehad. De VNG concludeert, dat het model van STAP meer preventiegericht is. Met het oog op volksgezondheid en beperken van de overlast, pleiten wij ervoor om de modelverordening van STAP leidend te laten zijn voor het beleid in De Ronde Venen. We zullen hier een motie voor indienen.

Verkeer & Vervoer

Ten aanzien van die programma willen we aandacht vragen voor twee onderdelen. Allereerst zijn wij bezorgd over de toekomst van de veerpont bij Nes aan de Amstel. De memo van het college begin oktober hierover laat zien dat ook het college meerdere mogelijkheden onderzoekt om de veerpont te behouden. Onze fractie pleit voor dat behoud. Terecht wordt de link gelegd met de mogelijkheid dat deze veerpont een rol kan spelen bij het landbouwverkeer tussen onze gemeente en het gebied van de provincie Noord-Holland.

Een andere zorg is het wegonderhoud. Terecht is het college terughoudend met het doorvoeren van bezuinigingen op dit terrein. Per slot van rekening betreft het ook de veiligheid van de weggebruiker. De rechtszaak die nu tegen de gemeente Stichtse Vecht loopt, laat zien dat ruime aandacht voor veiligheid op de weg nodig is. Om die reden verzoeken we het college om de raad tijdig op de hoogte te houden van de mogelijke veiligheidsrisico's in ons wegennetwerk en van de daarbij te nemen maatregelen. Dat zou ook onderdeel moeten zijn van de jaarlijkse te verstrekken onderhoudsplanning zoals eerder dit jaar is afgesproken bij het behandelen van het onderhoudsplan wegen.

Economie

Hoewel we nog steeds te maken hebben met een economische recessie, lijkt die in onze gemeente minder impact te hebben dan elders. De bezetting van de bedrijfsterreinen is goed te noemen en ook de werkloosheidscijfers liggen onder het provinciaal en landelijk gemiddelde. Dat is echter geen reden om achterover te leunen. Het is daarom goed dat het college goede en regelmatige contacten met lokale ondernemers en ondernemersverenigingen onderhoudt. Het voornemen om in te spelen op de behoefte van ZZP-ers juichen we van harte toe. Juist de kleine ondernemers, het MKB, zijn vaak de motor van de lokale economie. Mede om die reden zijn we blij, dat we een behoudend beleid rondom de zondagopenstelling handhaven; daarmee wordt de lokale detailhandel geen speelbal van het grootwinkelbedrijf of een prooi van de grote supermarktketens.

Wel vindt onze fractie het jammer, dat er zo weinig voortgang zit in de ontwikkeling van het natte bedrijventerrein in Amstelhoek. We hebben een aantal lokale ondernemingen dat daar goed zou passen en voor wie het naar ons oordeel een unieke locatie kan zijn aan zowel het water als aan de (vernieuwde) N201.

Recreatie

Het college werkt nu aan een recreatievisie. In een memo van het college van mei jl. over de landschapsvisie heeft het college aangegeven dat de recreatieve potentie nog onvoldoende benut wordt. Samenwerking en communicatie zijn daarbij wat ons betreft sleutelbegrippen. Wel moet de recreatieve functie passen bij ons gebied. Wat ons betreft geen "Legoworld" in de polder. Ons gebied wordt gekenmerkt door natuur en cultuurhistorie. Die twee pijlers moeten dan ook de speerpunten zijn in de recreatieve rol die onze gemeente kan spelen. En met de vergrijzende bevolking denken wij dat ons gebied precies die potentie heeft waar een groeimarkt voor is. Dat is dan weer economische winst voor onze gemeente.

Groenonderhoud

Onze fractie is benieuwd naar de evaluatie van het dit jaar gestarte adoptiebeleid voor het openbaar groen. Vragen die zich daarbij voordoen zijn: hoe groot is de participatie per wijk, welk percentage doet daadwerkelijk mee aan het onderhoud? Hoe verlopen de contacten met de gemeente?

Bezuinigen op het openbare groen binnen de woonwijken van de bebouwde kommen hebben gevolgen voor de kwaliteit van de leefomgeving. Elke initiatief van enige omvang zal vooraf besproken moeten worden met de bewoners. Dat creëert draagvlak en wellicht participatie in het onderhoud.

In dit kader vraagt onze fractie ook aandacht voor een zorgpunt van veel inwoners uit Baambrugge. De omvang van de begraafplaats aldaar zal binnen afzienbare tijd onvoldoende zijn. Wij vragen het college in 2013 voorbereidingen te treffen om dit probleem op te lossen.

Werk en inkomen / sociale zaken

De werkgroep transitie sociaal domein is dit jaar verschillende keren bij elkaar geweest en heel langzaam wordt duidelijk welke gevolgen dit zal hebben voor onze gemeente.

Bij het armoedebeleid moet, naast de financiële houdbaarheid van het beleid, het uitgangspunt overeind blijven staan, dat de overheid schild voor de zwakken is. In het kader van het minimabeleid zal gekeken moeten worden naar aanvullende hervormingen. De fractie van de CU-SGP wil er de vinger bij leggen dat het hier een groep mensen betreft die door de crisis extra getroffen wordt. Daarom moet bij nieuwe voorstellen direct inzichtelijk zijn hoe en op welke wijze er sprake is van (financiële) achteruitgang van de minima. Dat geeft een helder beeld waarbij afwegingen integraal kunnen worden genomen.

De zogenaamde kanteling van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning heeft aanzienlijke gevolgen voor zowel gemeentelijke taken als voor hen die hulp nodig hebben. De voorbereiding en de uitvoering hiervan zullen uiterst zorgvuldig moeten verlopen. Goede zorg moet verzekerd zijn. We staan daarbij voor de spannende vraag of mensen meer voor elkaar gaan zorgen als de overheid dat minder doet. Want een ding is in dit kader duidelijk: mensen die in hun dagelijks leven zorg of ondersteuning nodig hebben, zullen steeds meer merken dat het niet meer zo gemakkelijk is om aanspraak te maken op overheidsvoorzieningen. Het is bijvoorbeeld niet meer vanzelfsprekend dat de alfhulp boodschappen voor je komt doen als je buurvrouw dat ook kan. De WMO doet een sterk beroep op de verantwoordelijkheid van mensen voor elkaar binnen sociale verbanden. Die verbanden zijn er in onze gemeente veel. En mensen die in deze verbanden participeren, zijn daartoe doorgaans sterk gemotiveerd. Deze motivatie is echter wel verbonden met het doel van deze verbanden en niet primair gericht op zorg.

Anders ligt dit bij organisaties als de N.P.V., de Zonnebloem, de diaconieën en de parochiële charitas van de kerken. Je moet, om een voorbeeld te noemen, er niet zomaar op rekenen dat de leden van de voetbalvereniging bij toerbeurt 's avonds bij hun erelid de steunkousen uit komen trekken. We moeten daarom niet te algemeen over de inzet vanuit sociale verbanden denken en spreken. Het zogenoemde "minder overheid, meer verantwoordelijkheid" kan ook heel hard uitpakken als de sociale verbanden de noodzakelijk hulp van de ander niet kan of wil lenigen

Een ander aspect van de WMO is het buurt- of wijkgericht hulp bieden. Ook hier kun je kanttekeningen bij plaatsen. In buurten heersen er vaak "regels" over hoe mensen met elkaar omgaan. Die zijn meestal niet gericht op onderlinge hulp. Eerder op het creëren van gepaste afstand. Mensen vinden een buurt plezierig als ze van de burens geen overlast ervaren, en als buurtgenoten zichzelf goed weten te redden, zo blijkt uit onderzoek. Het is dus niet vanzelfsprekend, dat, waar mensen participeren in sociale verbanden, er ook wel informele ondersteuning zal ontstaan. Hoe meer participatie, hoe zorgzamer de samenleving, maar de vraag is of dit niet te snel geredeneerd is. Het is naar onze mening daarom goed veel meer rekening te houden met de eigen aard van de verschillende participatieverbanden van mensen. De WMO staat voor een samenleving waarin burgers zich verantwoordelijk weten voor elkaar. Dat is een mooi ideaal. Maar we moeten ervoor waken niet van het ene in het andere uiterste te vervallen

Ook de andere taken die binnen het sociaal domein worden overgedragen aan de gemeente zullen in zorgvuldig regelgeving vastgelegd moeten worden waardoor een adequate uitvoering is gewaarborgd. Voor onze fractie is nog niet duidelijk op welke terreinen er samengewerkt moet worden en zo ja, in welke verbanden. Wij willen hierover wel ruim van te voren duidelijkheid verkrijgen en betrokken worden bij de vormgeving van eventuele samenwerkingsverbanden.

Relaties

Vorig jaar heeft onze fractie een pleidooi gehouden voor het ontwikkelen van beleid ter voorkoming van echtscheiding. Hoewel dat misschien niet direct een gemeentelijke taak lijkt te zijn, zien wij vanuit het oogpunt van maatschappelijk werk daar wel een faciliterende rol voor de gemeente in weggelegd.

Per slot van rekening heeft de gemeente er ook geen belang bij als mensen in de problemen komen omdat ze hun woning gedwongen moeten verkopen, bij de bijstand moeten aankloppen, een beroep moeten doen op de schuldhulpverlening of jeugdzorg moet worden ingeschakeld omdat er grote gezinsproblemen zijn ontstaan. Hoewel de wethouder destijds in haar reactie op ons pleidooi positief reageerde, en vorige week bij de begrotingscommissie heeft aangegeven wat ze met Careyn heeft afgesproken, hebben we daar het afgelopen jaar geen concreet beleid gezien. En dat is wat ons betreft een gemiste kans. Onze fractie heeft destijds intensief overleg gevoerd met (toen nog) Zuweezorg over de mogelijkheden en de wethouder daar ook bij betrokken dan wel daarover geïnformeerd.

Tot nog toe zien we dat maatschappelijk werk pas een rol speelt, als de barsten al in de relatie zijn gesprongen. Maar preventief beleid focust op het traject daarvoor, als er nog geen barsten te zien zijn. Wat ons voor ogen staat is een programma dat werkt aan bewustwording van dat wat een relatie kan bedreigen. Bijvoorbeeld via workshops of inzichttrainingen waaraan mensen (op vrijwillige basis) deel kunnen nemen. Wat gebeurt er met je relatie bij een (langdurige) ziekte of bij werkloosheid. Wat is het effect als op één van de partners langdurig een beroep gedaan wordt om mantelzorg te verlenen. Wat doe je als op enig moment de sleur in een relatie intreedt. Hoe ga je om met verschil van inzicht in het uitgave-patroon. Zelfs het (op zichzelf vreugdevolle) krijgen van een kind kan veel gevolgen hebben voor de relatie. Zomaar een aantal voorbeelden waarbij het de vraag is of mensen zich dat vooraf allemaal voldoende beseffen. En of ze nagedacht hebben over hoe je daar dan mee omgaat. Naast het creëren van bewustwording, geeft dit ook de mogelijkheid om mensen te attenderen op de hulpverleningsmogelijkheden als er toch relatieproblemen ontstaan; de drempel voor een eventuele hulpvraag wordt zo verlaagd.

Dergelijke programma's kunnen ook in onze gemeente van betekenis zijn. En dat hoeft wat ons betreft niet kosteloos: een (bescheiden) eigen bijdrage van de betrokken echt)paren is zeker op zijn plaats. Het is per slot van rekening een investering in het behoud van je relatie waarmee je veel kosten en ellende kunt voorkomen. De gemeente zou daarin een faciliterende rol kunnen spelen, door bijvoorbeeld in samenwerking met partijen een programma te ontwikkelen of aan te bieden, inwoners daar actief op te attenderen (bijvoorbeeld bij contactmomenten of enige tijd na de trouw of registratiedatum) dan wel een dergelijk programma te promoten. De kosten zijn wat ons betreft bescheiden en zouden gedekt kunnen worden uit het overschot op de post Jeugdgezondheidszorg. Wat ons betreft een passende post en ook voor de gemeente een investering voor de toekomst, die zich door lagere kosten op het terrein van bijstand, schuldhulpverlening en jeugdzorg op termijn zal terugverdienen. We willen hiervoor een amendement op de begroting indienen.

Milieu en duurzaamheid

Afgelopen zomer heeft onze fractie een informatieve avond over het onderwerp Duurzaamheid belegd. Een drietal sprekers hebben ons mooie voorbeelden gegeven over hoe we onze samenleving en economie kunnen verduurzamen. Dan gaat het over energie, maar bijvoorbeeld ook over bouwen. Wij hebben vorig jaar in onze algemene beschouwingen het voorbeeld van het kleine Zuidduitse plaatsje Wildpoldsried genoemd. Wat ons betreft wordt De Ronde Venen het Wildpoldsried van Nederland.

Onze gemeente probeert daarin ook haar steentje bij te dragen, bijvoorbeeld door het ondermeer meewerken aan het zonnepaneelproject langs de Voetangelweg en het evenement 'Samen voor Duurzaam' later deze maand. De gemeente wil graag in contact komen met partijen die "koploper" willen zijn in onze gemeente als het om duurzaamheid gaat. Wij zijn heel benieuwd naar de respons op deze oproep en zullen alle voorstellen die daaruit voortkomen met grote aandacht volgen.

Wij vinden het teleurstellend, dat het realiseren van de WKO-voorziening in Westerheul IV vertraging dreigt op te lopen. Het is dan ook bijzonder jammer, dat voor deze voorziening de definitieve besluitvorming nog steeds niet heeft kunnen plaatsvinden en roepen het college op alles in het werk te stellen om dit met spoed af te ronden.

Als we het over milieu en duurzaamheid hebben, moeten we ook naar de afvalstromen en de mogelijkheden van hergebruik en recycling kijken. Als we de gemeentegids hierop naslaan, zien we dat onze gemeente al heel veel doet op dit gebied. In bijna 8 pagina's wordt weergegeven hoe wij met verschillende afvalstromen omgaan en hoe de inwoners aan dat scheidings- en hergebruikproces deel kunnen nemen om onze wereld te verduurzamen. Laat onverlet, dat er vast nog wel extra mogelijkheden zijn. In dat verband verwijzen we graag naar het themanummer "Afval" van het VNG-magazine van oktober jongstleden. Hier worden een aantal praktische inzamel en scheidingsvormen genoemd, die zeker de moeite waard zijn om verder te onderzoeken voor toepassing in De Ronde Venen. Onze oproep aan het college is dan ook om met de genoemde gemeentes eens contact op te nemen om na te gaan of daar voorbeelden van zijn overgenomen kunnen worden. Uiteindelijk kan het ook nog geld opleveren en dat is in de huidige economische tijden ook mooi meegenomen.

Wonen

Eerder dit jaar is de woonvisie besproken. Naar aanleiding van diverse onderzoeken en gesprekken met betrokken partijen is deze woonvisie opgesteld, die een duidelijk beeld geeft van de behoefte in de komende jaren. Wat onze fractie betreft zou dat overleg gecontinueerd moeten worden in de vorm van een Platform Woningbouw, waarin GroenWest, makelaars, banken en betrokken projectontwikkelaars elkaar ontmoeten om de ontwikkelingen in de woningmarkt te evalueren en zo nodig de visie daarop bij te stellen. In dit platform kunnen ook ideeën gewisseld worden om de lokale woningmarkt weer in

beweging te krijgen. De “verhuistrein”, een onlangs in Nieuwegein gestarte pilot, is daar een mooi voorbeeld van. Is het college bereid om een dergelijk platform op te starten?

In de Woonvisie zijn niet alleen de volumes bijgesteld, maar ook het type woningbouw, waaraan behoefte zal gaan ontstaan, is bijgesteld. De behoefte aan eengezinswoningen zal aanzienlijk minder worden dan eerst gedacht. De idee om woon/zorgzones te ontwikkelen, zoals in het Estafetteproject nog de bedoeling was, blijkt met het oog op de vergrijzing een terechte koers te zijn. Nu het Estafetteproject kansloos lijkt te zijn, zullen we andere locaties hiervoor moeten aanwijzen. Dat zou wat onze fractie betreft kunnen in het centrum van Mijdrecht (bijvoorbeeld als onderdeel van de ontwikkeling op het Haitsmaplein) en in Abcoude. Maar ook de bij eerdere gelegenheden door ons geopperde suggestie voor het creëren van Woon/Zorgzones in Marickenland, in combinatie met het verplaatsen van het winkelcentrum Molmlaan, is wellicht een goede mogelijkheid. Daarmee wordt een belangrijke behoefte uit de woonvisie geïntegreerd in een reeds lopend gemeentelijk project. Wij zijn wel benieuwd naar de denkrichting van het college hierover.

Kernenbeleid

Het college heeft ook dit jaar weer een kernentour ondernomen, een goede manier om in gesprek met de inwoners te blijven. De inbreng en vele reacties tonen aan dat dit een goed instrument is. Wat ons betreft breiden we dit uit tot een kernentour van college en raad en maken we de afspraak dat fracties ten minste bij elk kernbezoek vertegenwoordigd zijn.

Er zijn voorbeelden in Nederland waar spelers in de wijk succesvol samenwerken aan verbetering van de leefbaarheid. Bewoners, gemeente, politie en woningbouwvereniging, etc. bedenken en realiseren met elkaar plannen en bepalen zo de beste besteding van het geld. Deze ontwikkeling is inmiddels landelijk aangepakt en omgedoopt tot “Burgerbegroting”. Het ministerie van Binnenlandse Zaken heeft daar eind vorig jaar nog een uitgebreide en verhelderende brochure over uitgebracht. Burgers klankborden niet alleen, maar denken mee en onderhandelen over prioriteiten en het verdelen van publiek geld.

Het college is inmiddels actief met het opzetten van nieuwe wijkcomités, zoals ook aangegeven in de beleidsnota Kernenbeleid die begin dit jaar is vastgesteld. Wat we daarbij proeven, is dat inwoners niet altijd een goed beeld hebben over hun rol daarin. In het Kernenbeleid is ook ruimte vrijgemaakt voor budgetten voor de wijkcomités via de post Kernenfonds. Dat is misschien een mooie start naar een zogenaamde “Burgerbegroting”.

Dit vergroot de verantwoordelijkheid van de betrokkenen in de wijk en het pakt vaak ook goedkoper uit. Het vereist een transparant proces en voldoende budget waar nog mee geschoven kan worden. Dit is randvoorwaardelijk want zonder eigen budget ben je overgeleverd aan de bedoelingen van anderen en komt er vaak weinig van de intenties terecht. Graag willen we van het college horen hoe het tegenover de ontwikkeling naar een burgerbegroting kijkt en of dit traject ook in De Rode Venen uitprobeerde kan worden.

Digitalisering

In toenemende mate komen de mensen onder het beslag van de digitalisering. Voor de communicatie met de inwoners levert digitalisering veel voordelen op. Wel dienen we ons er bewust van te zijn, dat er nog een oudere generatie is die niet met een computer overweg kan. Het zal naar onze mening nog minstens 20 jaar duren, voordat in alle redelijkheid gesteld kan worden dat de communicatie met de burgers volledig digitaal kan (als we dat stadium al bereiken). De toegankelijkheid tot informatie en afhandeling van burgerzaken moet dus ook op fysieke manier blijvend mogelijk zijn, zonder dat die inwoners daar financieel voor gestraft worden door hogere tarieven.

Wel begint onze fractie zich steeds nadrukkelijker af te vragen of de tijd niet rijp wordt dat we papierloos gaan vergaderen. Steeds meer andere overheden zijn daartoe met succes overgegaan. De investering in

beschikbare gestelde tablets verdient zich snel terug door papierafname, printkosten en porti. Wij verzoeken het college in 2013 hiernaar onderzoek te doen en de resultaten daarvan aan de raad kenbaar te maken.

De financiële situatie

Zoals gezegd, we bespreken een begroting voor 2013 met een licht positief resultaat. Allereerst gevolg van een meevaller bij de algemene uitkering. Maar hoewel de prognose voor de jaren 2014 volgens de berichten van het ministerie positief zijn, gaat het college terecht uit van een minder positieve uitkomst en reserveert terecht in het meerjarenperspectief een veel lagere uitkering dan de septembercirculaire suggereert. Aanvullend is gezocht naar bezuinigingen in het maatschappelijk domein (lees de subsidies) het openbaar domein (zoals de politieursurveillanten) en de bedrijfsvoering. Tot slot is ook naar de inkomstenkant gekeken. De heffingen voor afval en riolering en de OZB zijn de grootste posten en het college heeft deze inkomsten in samenhang uitgewerkt tot bezuinigingsmaatregelen, zodanig, dat de inwoner er verhoudingsgewijs maar beperkt met deze lastenverhoging te maken krijgt. De stijging van de OZB tarieven worden namelijk voor een groot deel weer goedge maakt door een verlaging van de afvalstoffen- en rioleringsheffing. Natuurlijk zal dat niet voor iedere inwoner gelijk uitwerken. Voor inwoners in Abcoude en Baambrugge zijn de effecten anders dan voor inwoners uit de ander kernen. Voor huiseigenaren pakken de gevolgen anders uit dan voor huurders. Voor eigenaren van dure woningen zijn de gevolgen niet gelijk aan die van eigenaren van goedkope woningen. Maar per saldo zijn de effecten aanvaardbaar. Bovendien komen de lasten wat meer te liggen bij de sterkste schouders. Voor mijn fractie is dit een alleszins verdedigbare oplossing, die ook in lijn is met de visie zoals in het coalitieakkoord is aangegeven.

Wel blijft de reservepositie zorgelijk. De bodem daarvan is goed zichtbaar en we zullen dus terughoudend moeten blijven met de uitgaven en investeringen. Gelukkig hebben we nog wel wat stille reserves waarvan er enkele naar verwachting in 2013 al geëffectueerd kunnen worden. Dat kan wat lucht geven. Maar tegelijkertijd moet een verdere afwaardering van gemeentelijke bezittingen (zoals grond) niet uitgesloten worden waarmee dat voordeel gelijk weer wegvloeit. Met andere woorden: er is alle reden om alert te blijven waar het onze financiën betreft.

Tenslotte

Wij zijn gekozen om onze lokale bevolking te vertegenwoordigen. Om hun belangen te behartigen bij het besturen van deze gemeente. Een mooie taak, die wij niet in eigen kracht doen. We weten ons daarbij afhankelijk van de zegen van onze hemelse Vader. We weten dat in de kerken, maar ook in andere verbanden, zoals het maandelijks "Gebed voor de Venen", voor onze gemeente en voor deze raad om wijsheid en zegen gebeden wordt. Daarvoor is onze fractie dankbaar. Wij weten ons daardoor gesterkt om wederom het komende jaar die taak in de raad op ons te nemen.

De Ronde Venen, november 2012.

Wim Stam, Harmen Hoogenhout, Arie Vossestein, Marco Blokhuis.